

## Hồi 25

### Động Ảo Tình

**T**rong thạch lao âm u, đối diện với người con gái đẹp mà lòng Lục Siêu Quang buồn ray rứt.

Chàng trầm suy nghĩ: “Bọn Hoa Nguyệt Hội điên cuồng nên mới chờ đợi bắt cho được một người đã chết là Vô Hư Kiếm Khách Khuru Lôi Chấn. Còn ta, vì uống lầm rượu độc nên phải giam thân mãi mãi nơi đây. Biết ngày nào mới trừ xong bọn Tứ Độc Lão Quái, tìm cho ra Vạn Độc Bá Giả công tử để trả mối thù tiêu diệt sư môn, và biết được tung tích thân phụ?”

Liếc nhìn Tuyết Vân, chàng chợt muốn tìm hiểu một điều đang làm chàng thắc mắc.

“Tại sao một người đã luyện công lực thượng thừa trong Linh Quân Biệt Phủ, với Hồng Huyết Khí Công trong mình chàng lại có năm chiêu Nhu Công của Hỏa Long Bí Kíp. Vậy mà chỉ dùng một chung độc tửu, Nữ Hội Trưởng Hoa Nguyệt Hội đã làm chàng tiêu tan công lực... Vậy chất độc này là gì mà ghê gớm thế?”

Chàng liền dịu giọng dò hỏi:

- Tuyết Vân cô nương. Trước khi ta chịu chết, nàng có thể cho ta biết là ta đã uống nhầm thứ độc dược nào chăng?

Có lẽ chẳng cần phải giấu giếm người sắp chết, nên Tuyết Vân trả lời ngay:

- Đó là thứ rượu được pha chế từ trăm loài hoa độc ở hoang sơn, có tên Bách Ma Hoa Trường Túy Tửu. Kẻ nào uống nhầm rượu này, không có thuốc giải, chẳng những bị tiêu tan công lực, còn phát điên cuồng trong thời gian ngắn.

Lục Siêu Quang gật gù:

- Ghê gớm thật, thế là ta biết số phận của ta rồi. Nhưng còn nàng, hiện có chức vụ gì trong Hội Hoa Nguyệt tàn độc này?

Tuyết Vân trợn mắt:

- Người hỏi làm gì?

Chàng đáp nhanh:

- Ta hỏi cho biết vậy thôi, và nàng có trả lời chắc cũng chẳng hại gì cho nàng, mà ta phải nể nàng hơn.

Tuyết Vân đáp gọn:

- Thân phụ và thân mẫu ta là hội trưởng Hội Hoa Nguyệt đó.

Câu trả lời của Tuyết Vân làm Lục Siêu Quang bàng hoàng. Trong giây lát đầu óc chàng bỗng hiểu ra tất cả.

Thôi rồi, cô gái mang tên Phương Tuyết Vân này chính là Khuru Tuyết Vân đích thực.

Sau khi hợp sức đánh văng Khuru Lôi Chấn xuống tử vực Ma Phong, mẹ nàng và tên dâm phu đã đổi họ của nàng với ý đồ chia rẽ cha con, lại gieo thù hận lầm lạc trong lòng cô gái. Ngay từ giờ khắc này, Lục Siêu Quang quyết đoán rằng Nam Nữ Hội Trưởng Hoa Nguyệt Hội chính là cặp gian phu, dâm phụ đã hại Vô Hư kiếm Khách Khuru Lôi Chấn...

Chàng suy luận thêm, Nam Nữ Hội Trưởng mỗi lúc ra ngoài đều che mặt là để khỏi mang tiếng trong võ lâm quần hùng, nếu chẳng may có người nhận diện.

Chàng bèn hỏi phăng tới:

- Có phải thân mẫu nàng tên là Vũ Chi Hoà?

Tuyết Vân trừng mắt, hơi lùi lại:

- Tại sao chàng biết?

Lục Siêu Quang mỉm cười:

- Ta còn biết thân phụ hiện nay của nàng là Phương Thế Võ.

Chàng nhấn mạnh câu thân phụ nàng hiện nay là ngầm có ý cho Tuyết Vân hiểu cha ruột nàng trước kia là một kẻ khác.

Song bất ngờ Tuyết Vân nổi giận:

- Tiểu tử, sao cứ tra vấn ta dài dòng vậy?

Lục Siêu Quang cười bí hiểm:

- Bởi ta muốn chứng minh một sự kiện có liên quan mật thiết với đời tư nàng đó.

Cô gái tròn xoe đôi mắt:

- Người nói thật chẳng?

Chàng gật đầu:

- Ta tiết lộ cho nàng biết một điều. Đòi nàng có liên hệ mật thiết với đại hiệp Khuru Lôi Chấn.

Phản ứng của Tuyết Vân hoàn toàn trái ngược với ý chí của Lục Siêu Quang.

Nàng gằn giọng:

- Khuru Lôi Chấn à? Lão ấy với ta và song thân ta có mối thù sâu nặng vô cùng.

Chàng trai ngạc nhiên:

- Nàng và Khuru đại hiệp có mối thù gì?

Tuyết Vân lắc đầu:

- Ta không biết rõ, nhưng thân mẫu thường nhắc ta điều ấy.

Càng lúc Lục Siêu Quang càng thấy sự việc sáng ra. Người đàn bà dâm loạn Vũ Chi Hoa quả là ghê gớm. Bà ta đã gán ghép gã tình nhân trẻ tuổi Phương Thế Võ là cha ruột của Tuyết Vân. Còn chính phụ thân cô gái là Khuru Lôi Chấn đã bị bà biến thành kẻ thù trong đầu óc đứa con ruột thịt.

Nhận ra điều đó, Lục Siêu Quang không khỏi cảm thấy tình đời đen bạc gớm ghê. Lòng dạ đàn bà nguy hiểm hơn rắn độc.

Chàng bỗng buông tiếng thở dài.

Tuyết Vân xáp lại gần:

- Sao chàng lại thở dài? Chàng sợ chết chăng?

Nhẹ lắc đầu, Lục Siêu Quang đáp:

- Ta không sợ cho ta, mà sợ cho đời nàng sẽ gặp chuyện vô cùng đón đau, bi đát.

Nàng dựng ngay đôi mày liễu:

- Chuyện gì mà chàng bảo rằng bi đát?

Lục Siêu Quang dậm ra lúng túng... Chàng chứng minh cách nào để Tuyết Vân hiểu được sự thật đây?

Thấy gương mặt trầm ngâm của chàng trai, Tuyết Vân thầm đoán là có điều quan trọng, mà Lục Siêu Quang chưa chịu nói ra.

Nàng liền bảo:

- Được rồi, ta sẽ hỏi lại cha mẹ ta...

Lục Siêu Quang cố gắng lay động hai tay đang bị tê liệt. Chàng nói thật nhanh:

- Khoan, nàng đừng lên hỏi gì hết... Để ta sẽ luận bàn sau.

Trong ý Lục Siêu Quang là muốn chờ một dịp công bố chuyện tình giữa Nam Nữ Hội Trưởng Hoa Nguyệt Hội trước các bậc tiền bối võ lâm. Lúc đó, sự thật về bộ ba: Khưu Lôi Chấn, Vũ Chi Hoa và Phương Thế Võ sẽ phơi bày giữa thanh thiên bạch nhật. Như vậy Tuyết Vân cũng thấu đáo ngay được lai lịch của đời nàng.

Song Tuyết Vân lại không hiểu được như vậy.

Nàng tưởng rằng Lục Siêu Quang dụng cơ hội để truy nguyên gia đình nàng với ý đồ gì đây, nên nàng nổi giận thét:

- Không luận bàn gì cả. Người muốn ly gián gia đình ta chăng? Hãy trả lời rành rẽ kẻo người sẽ nhận được một cái chết đau đớn, khủng khiếp.

Nàng cúi nhặt thanh kiếm Vô Hư, chĩa vào ngực chàng trai:

- Nói ngay ý đồ của người.

Tuy đã mất hết công lực, Lục Siêu Quang vẫn bình tĩnh:

- Cứ giết ta đi, đừng nhiều lời.

Thanh bảo kiếm lại lóe lên và chàng trai ngửa cổ chờ chết.

"Soẹt", một chiều bung ra, lưỡi thép chiếu ngời, nhưng khi mũi nhọn vừa kề ngực Lục Siêu Quang thì Tuyết Vân lại ngừng tay rồi buông thõng thanh bảo kiếm.

Thình lình có tiếng va chạm mạnh nơi thạch lao, cô gái vẫn như chẳng nghe gì cả.

Đôi mắt long lanh của Tuyết Vân nhìn Lục Siêu Quang như vuốt ve, trù mến, với tình yêu dạt dào không thể cưỡng lại. Chàng trai cũng như bị đôi mắt đẹp thôi miên... Chàng nhìn nàng đắm đuối, tưởng chừng sẽ ngã vào vòng tay nàng. Song lý trí chợt trở về, Lục Siêu Quang lặn trở vào vách đá.

Cặp chân mày cong nhú lại, Tuyết Vân vừa định nói câu gì đó. Nhưng vách đá rung mạnh làm nàng giật mình như bừng tỉnh cơn mê. Nàng vội thu lại thanh kiếm Vô Hư mang vào bên hông. Nàng nhìn chàng trai với ánh mắt lưu luyến rồi lách qua một khe đá biệt dạng.

Tiếng va chạm mạnh hơn...

Ánh sáng tràn ngập thạch lao, bởi vách đá mở ra như một cửa sổ lớn để Lục Siêu Quang thấy rõ bên kia là một thạch phòng lồng lầy.

Trên tấm nệm nhung êm ái. Vũ Chi Hoa và Phương Thế Võ đang bày trò mây mưa lộ liễu, khiến chàng trai khó chịu vô cùng.

Vũ Chi Hoa lên tiếng:

- Tiểu tử, hãy trả lời ta, nếu ngươi còn muốn sống...

Ôi, phải chi còn nội lực, Lục Siêu Quang đã thi triển vài tuyệt chiêu giết cặp gian phu dâm phụ này cho rồi.

Chàng đành hậm hực:

- Ngươi muốn hỏi điều chi?

Nữ Hội Trưởng gần giọng:

- Người hãy khai ra. Người với Khuru Lôi Chấn liên hệ thế nào, và lão Vô Hư Kiếm Khách ấy hiện ở đâu. Nếu người khai thật, ta sẽ kết nạp người vào hội phong lưu Hoa Nguyệt này với những nam thanh, nữ tú. Người sẽ được hưởng những thú vui hoan lạc nhất trên đời.

Lục Siêu Quang gầm lên:

- Dâm nữ, hãy câm miệng lại. Ta thề sẽ giết hết bọn ma hội dâm dật của các ngươi.

- o O o -